

The Raven – Toshio Hosokawa

Wizja koncepcyjna (AI)

Mroczna, oszczędna przestrzeń zdominowana przez cień i półmrok, w której światło staje się nośnikiem emocji. Subtelna symbolika i redukcja środków budują psychologiczne napięcie między obecnością a nieobecnością.

Wydawca: Schott Music.

Prapremiera: 2012, Théâtre Royal de La Monnaie / De Munt, Bruksela.

Czas trwania: ok. 65–75 minut.

Szczegółowy skład:

Głosy: Mezzosopran (partia o dużej rozpiętości ekspresyjnej, balansująca między śpiewem a deklamacją).

Zespół: 12 instrumentalistów: flet (także piccolo), klarnet (także klarnet basowy), saksofon altowy, róg, perkusja, fortepian/celesta oraz kwintet smyczkowy (2 skrzypiec, altówka, wiolonczela, kontrabas).

Przedsięwzięcie „Nieznane sceny. Cyfrowe narzędzie repertuarowe dla twórców współczesnego teatru operowego” zostało zrealizowane przez Jerzego Wołoszuaka w ramach programu stypendialnego wspierającego artystów i twórców kultury. Projekt został sfinansowany przez Unię Europejską – NextGenerationEU w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności.

Charakter dramaturgiczny

Opera inspirowana poematem Edgara Allana Poeego, skoncentrowana na psychologicznym doświadczeniu straty i obsesji. Hosokawa buduje narrację poprzez napięcie między ciszą a pojedynczym dźwiękiem, wykorzystując estetykę japońskiej koncepcji „ma” – znaczącej pustki. Dramaturgia nie opiera się na akcji, lecz na powolnym narastaniu wewnętrznego niepokoju i konfrontacji bohaterki z cieniem własnej pamięci.

Dlaczego opera kameralna

Kameralność jest tu warunkiem koniecznym. Subtelne mikroprzesunięcia dynamiczne i barwowe wymagają bezpośredniego kontaktu z odbiorcą. Redukcja aparatu wykonawczego pozwala na precyzyjne modelowanie przestrzeni dźwiękowej i podkreśla intymny, niemal introspekcyjny charakter dzieła.

Potencjał realizacyjny

Dzieło o wysokim potencjale festiwalowym i edukacyjnym. Może funkcjonować zarówno w tradycyjnej przestrzeni teatralnej, jak i w przestrzeniach alternatywnych (galerie, przestrzenie postindustrialne). Minimalistyczna struktura sceniczna sprzyja realizacjom opartym na świetle, cieniu i ruchu scenicznym o ograniczonej ekspresji. Tytuł rozpoznawalny w międzynarodowym obiegu muzyki współczesnej, a jednocześnie niemal nieobecny w polskim repertuarze.

Kontekst i możliwe strategie realizacyjne

Strategia inscenizacyjna powinna opierać się na redukcji i koncentracji. Ciemna, niemal pusta przestrzeń, operująca światłem punktowym i kontrastem czerni oraz półcieni, pozwoli wydobyć psychologiczny wymiar partytury. Kluczowe jest unikanie ilustracyjności – kruk nie powinien być dosłowną postacią, lecz metaforą obecności, która materializuje się poprzez dźwięk i cień. Największą pułapką jest nadmierne teatralizowanie gestu; siła tej opery tkwi w napięciu między minimalnym gestem scenicznym a skrajnie intensywną, wewnętrzną ekspresją muzyczną.

Uzasadnienie kuratorskie

The Raven Toshio Hosokawy reprezentuje nurt kontemplacyjnej, duchowo-introwertycznej opery XXI wieku, łączącej europejską tradycję literacką z estetyką japońskiej redukcji i ciszy. W zestawieniu z pozostałymi tytułami katalogu poszerza spektrum stylistyczne projektu o wymiar medytacyjny i sonorystyczny, a zarazem wskazuje na twórcę obecnego w międzynarodowym obiegu festiwalowym, lecz niemal nieobecnego w polskim repertuarze scenicznym.